

[Annelise Gotfredsen]

nåle i benklæderne, og det er dog trods alt ikke almindeligt, selv for de mest forsigtige.

Jeg forstår imidlertid godt, hvis ministeren kunne ønske sig – som ministeren har sagt, og som vi andre nu udtrykker det – handlingsforløbet lagt på plads ved en undersøgelse efter den byge af urimelige beskyldninger, som er rettet mod ham såvel i medierne som her i Tinget.

Vi er som sagt enige i Socialdemokratiets dagsorden. En af forudsætningerne for handelen var jo også, at Kryolitselskabet stoppede med brydningen. Vi er altså enige om undersøgelsen, som hr. Camre lægger op til i dagsordenen.

Med hensyn til andet led er der jo nogen usikkerhed om de mængder, som efter de seneste skøn vil kunne brydes efter den 1. januar 1987, der er forudsat som skæringsdato. Skønnet er, så vidt jeg kan forstå, endnu ikke tilendebragt, men givet er det som sagt, at en af forudsætningerne for handelen var, at kryolitten var ved at slippe op og brydningen derfor skulle stoppe. Det er derfor rigtigt at pålægge ministeren at optage forhandlinger om den fremtidige virksomhed.

Jeg synes, at man gennem denne dagsordens vedtagelse ophæver noget af den dramatik, som der absolut ikke er baggrund for i denne sag, og vi tilslutter os som sagt også dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, det er ganske urimeligt af hr. Dohrmann at bebrejde forespørgerne, at man rejser denne debat, og især synes jeg, der var ét punkt, hvor hr. Dohrmann tog fundamentalt fejl. Det, det først og fremmest drejer sig om at få afklaret i denne forespørgselsdebat, er, hvorvidt medlemmerne af Folketinget er blevet vildledt og givet urigtige oplysninger, og af hvilken årsag de er blevet det. Det er det, forespørgslen drejer sig om. Så siger hr. Dohrmann: jamen hvis de politisk valgte medlemmer havde vidst det, så var forespørgslen overflødig. Det bliver den jo ikke overflødig af. Jeg er enig med hr. Dohrmann i, at det er et spørgsmål, der skal undersøges, men Folketinget kendte ikke disse oplysninger om boreprogram og om de 1.300.000 t malm. Det er jo det afgørende, hr. Dohr-

mann. Derfor må vi slå fast, at forespørgslen er i allerhøjeste grad påkrævet.

For det andet vil jeg sige, at vi meget gerne så en lidt bedre dagsorden. Vi så faktisk helst, at det blev en kommissionsdomstol med vidnepligt, det ville være det rigtigste i en sag af denne karakter. Vi så også gerne, at det ikke blev forhandlinger med Kryolitselskabet, men at man simpelt hen fastsatte en ny koncessionsafgift. Jeg har meget forståelse for, at det også er nødvendigt at have flertal for at få en dagsorden igennem, men jeg vil godt opfordre til, at vi under debatten her får undersøgt, om det dog ikke var muligt at få de to punkter strammet op i dagsordenen, sådan at det bliver en klar og god dagsorden, som kan sikre en fuldstændig afdækning af sagen og sikre, at der bliver en koncessionsafgift, uanset om selskabet måtte ønske det eller ej.

Fogh Rasmussen (V):

Sandheden om denne såkaldte sag og om baggrunden for forespørgslen i dag er jo den, at Socialdemokratiet i sin tid var imod, at staten solgte sin aktiepost i Kryolitselskabet. Socialdemokratiet blev dengang stemt ned, og nu prøver man så et felttog ad bagvejen.

Der er, sådan som sagen er oplyst, efter vor opfattelse ingen sag, men netop derfor er det helt fint, at Folketinget kan vedtage, at der iværksættes en dommerundersøgelse til belysning af handlingsforløbet, for netop den kan jo så afsløre, at der ingen sag er.

Jeg vil gerne på Venstres vegne slå to synspunkter fast. For det første har Grønlandsministeren efter vor opfattelse givet fyldestgørende oplysninger til Folketinget i forbindelse med beslutningen om at sælge statens aktiepost. Efter alt, hvad der forelå på beslutningstidspunktet, ville kryolitvirksomheden stoppe med udgangen af 1986. At der nu tilsyneladende fortsættes med udvinding af et, skal vi kalde det restlager, skyldes nye oplysninger og forhold, som er kommet til senere.

For det andet – og væsentligere – vil jeg gøre det klart, at selv om vi i 1985 havde kendt til dette restlager, som jeg vil kalde det, ville det overhovedet ikke have ændret Venstres støtte til salget af statens aktiepost. Efter vor opfattelse skal staten ikke have aktier i almindelig forretningsmæssig erhvervs-